

det drejede sig om amterne, og kommunerne var så helt uansvarlige.

Jeg ved ikke, hvilke politikere det drejer sig om. Jeg har hørt oppositionen tale meget imod, at man skal lægge opgaver i staten i forhold til, om de skulle ligge regionalt, så det er da vist Det Konservative Folkeparti, der har den opfattelse, at staten er særlig klog, og at statens repræsentanter er særlig kloge. Jeg har ikke hørt det fra oppositionen.

Og så vil jeg godt have, at hr. Knud Erik Kirkegaard forholder sig til problemstillingen om »det borgernære« og »så tæt på borgerne« i forhold til »det virksomhedsnære« og »tæt på virksomhederne«. I stedet for at fremstille det, som om kommunerne kun skal føre kontrol eller tilsyn eller varetage interessen for borgerne, så drejer det sig også om virksomhederne.

Jeg har hørt også den konservative ordførers partifælle trafikministeren tale om borgernære veje. Vejene kommer tættere på borgerne, når de kommer over til kommunerne. Kommunevejene er i forvejen ret tæt på borgerne, man bruger dem jo sådan set, og når man kører på amtsveje, så er de sådan set også ret tæt på en.

Så jeg forstod aldrig rigtig den sammenligning, men det der med hele tiden at bruge »så tæt på borgerne«, »så tæt på det nære«: Hvad så med virksomhederne? Det er jo det, der er problemstillingen.

Kl. 16.50

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Først omkring det med pyramiden: Når jeg har fået en opfattelse af, at der er nogen her i Folketinget, der mener, at pyramiden vender på den måde, som jeg beskrev, sådan at man ikke kan overlade ansvar til primærkommunerne, så er det ved at lytte til SF'ere, socialdemokrater og indimellem også radikale, som mener, det går fuldstændig rabundus, hvis vi lægger ansvaret over på primærkommunerne. Og det må jo bero på en manglende tillid til ansvarligheden hos kommunalpolitikkerne.

Så det er ikke noget, jeg har grebet ud af den blå luft. Det er noget, jeg har opfanget ved at lytte til bl.a. hr. Aage Frandsen her i Folketinget. Jeg beklager, at jeg har fået den opfattelse. Den er velbegrundet, opfattelsen. Og så er det, jeg siger: Skulle vi ikke tage og vende den pyramide på hovedet?

Så er det naturligvis rigtigt, at kommunerne ikke kun er tættere på borgerne, men også på

virksomhederne. Jeg skal da ikke lægge skjul på, at det kan være en vanskelig afvejning. Jeg har siddet i en kommunalbestyrelse og også i et teknisk udvalg og har skullet føre tilsyn med virksomheder, hvor naboerne klagede over f.eks. forurening fra skorstenen. Jo, man bliver da ikke populær hos virksomhedsejeren, når man siger: Det der bliver du altså nødt til at gøre noget ved.

Men jeg ville da ikke have ballade med mine vælgere, som brokkede sig over skorstensrøgen, uanset om virksomheden betalte, jeg ved ikke hvor meget, i skat. Jeg har i øvrigt også været med til at lukke en virksomhed i min tid som medlem af teknisk udvalg i en lillebitte kommune på 6.000 indbyggere. Det er svære beslutninger. Men de bliver truffet på fuldt ansvarlig vis.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil da gerne give en kompliment for denne tilståelse. Endelig var der en fra regeringspartierne side, der sagde, at det også er svære afgørelser. Det er ikke så enkelt. Det kunne jeg forstå. Det glæder mig da, at man kan konstatere, at det ikke er så enkelt. Det vil altså sige, at når man skal træffe en afgørelse i en kommunalbestyrelse, så står man jo netop med den afvejning mellem, for at bruge det udtryk, klokkefrøen og svi-nefarmen. Det vil sige, at det, der er det borgernære, også er det virksomhedsnære. Og vi har jo set, at eksisterende kommuner også tænker på det virksomhedsnære og ikke kun på det borgernære.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jamen jeg håber sandelig da også, at man her i Folketinget opfatter modstridende hensyn til miljøet og til virksomhederne som ting, der gør afgørelser svære. Det tror jeg i hvert fald at de allerfleste folketingsmedlemmer vil føle. Hvis man ikke føler det som en svær afgørelse, som en afgørelse, der kan have konsekvenser for beskæftigelse osv. i lokalområderne, så mener jeg ikke, vi som folketingsmedlemmer lever op til vores ansvar.

Vi må, når vi skal træffe beslutninger, have alle synspunkter og overvejelser med. Det skal vi, når vi sidder i kommunen. Det skal vi, når vi sidder i Folketinget. Hvis vi ikke gør det i Folketinget, så er jeg lige ved at sige, at så bør beslutningen i hvert fald ikke ligge her.